

סמ"ר
רותם אדם ז"ל

בן דרורה ועובדיה

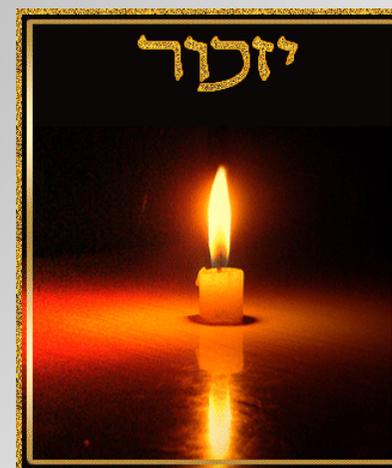
נפל ביום בכ"ג באייר תשס"ד , 14/5/2004

בן 21 בנופלו

חטיבת גבעתי

מקום מנוחתו

בית העלמין הצבאי חולון

ילדותו של רותם...

ביום י"ח בניסן תשמ"ג , 1.4.1983 נולד ילד מדהים וחמוד

ושמו רותם בנם של דרורה ועובדיה.

נולד ביום י"ח בניסן תשמ"ג (1.4.1983) בבני ברק.

אח לערן, תומר ומור.

תקופת נעוריו של רותם...

רותם התגורר בראשון לציון ולמד בתיכון "מקיף ח" בעירו.

● (תמונות מבית הספר של רותם)

רותם התגייס לצה"ל ב-18.11.2001, ושירת כלוחם

חי"ר וכמפקד כיתה בחטיבת "גבעתי".

בתפקידו האחרון שימש סמל מחלקה בגדוד "צבר"

בחטיבת "גבעתי".

רותם הלך לחטיבת גבעתי בעקבות אחיו ערן, ובשלב

מסוים שירתו השניים יחד עם האח הקטן, בו זמנית

בגבעתי, כשאחיו תומר משמש כנהג חטיבה.

בתחילת השבוע עוד הספיק לבלות עם חבריו לגדוד בנופש

באשקלון, אולם ביום שלישי הוקפץ הגדוד לרפיח.

פריינטה סיפר כי שוחח עם רותם כשעה לפני התקרית בה

נהרג.

'הוא אמר לי בדיוק שתפסו בית ברפיח שממנו הם מאבטחים

והוא הסביר לי שיוורים עליהם בצורה מאסיבית.

אנחנו רגילים שבדרך כלל יורים עלינו אבל רותם הסביר

שמדובר בירי שלא רגילים אליו.

סיימתי את השיחה איתו כשאמרתי לו 'תשמור על עצמך'."

ביום כ"ג באייר תשס"ד (14.5.2004) נפל סמל-ראשון

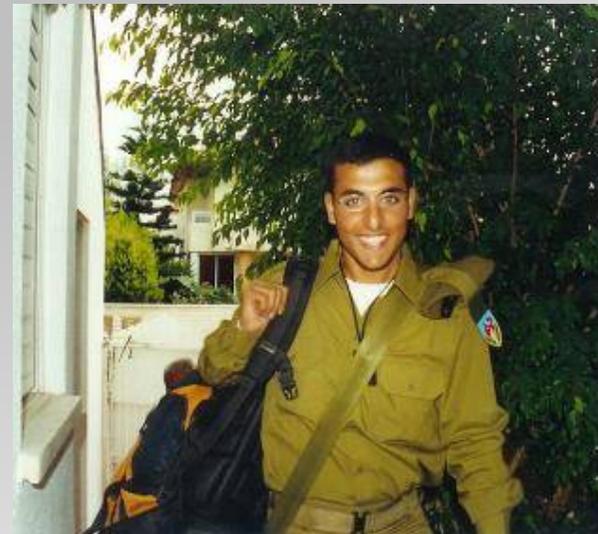
רותם אדם בקרב בציר פילדלפי ברפיח, מירי צלף.

בן עשרים ואחת היה בנפלו.

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחולון.

הותיר אחריו זוג הורים – עובדיה ודרורה, אחים גדול –

ערן ושני, אחים צעירים ממנו – תומר ומור.

מכתב מאמא

כ"ט בניסן ה' תשס"ה

רותם בני היקר!

מרוץ הפחד אשר רדף אותנו כמעט שלושים שנים, הסתיים באותה שעה בה נשמעה לצקתו של ערן אחיק שהדהדה בכל חלל הבית, "אבא חיונים באים הביתה".

יום השישי השעה 6:00 שעה לפני כניסת השבת דפיקה בדלת ואיתה בשורת האיווה, רותם נפלא!

"את זה לא אוכל לשאת" לצקתי לבורא עולם....

הבשורה נחתה עלינו לפתע פתאום, שיתקה את כל אופנו, השביתה את שמחתנו, השאירה את פנינו חתומות וציננו כבויות והכתה בנו בכל רמ"ח אברינו, לא פסחה ולא הותירה אף אחד מבני בתינו אב ואם אח ואחות וכף בני המשפחה והסובבים אותנו.

בני היקר, אני נמצאת באותה נקודה בה ישבתי, וחושבת איך
חלפה לה שנה בלעדית? מה באמת שנה חלפה....

ואני מוצאת את עצמי בדיוק באותו מקום ובאותו מצב, וחולצת
לאותו צרה שבת לפני שנה שבו ידעתי שהלכת לבצע את משימתך
במלואה, אבל לא העליתי בדעתי שזו תהיה משימתך האחרונה
ויעצומים לא תשוב עוד אלי מלוא קומתך, ושלא אוכל לדאוגי
לשוב ולחבק אותך אף חיקי.

אני לזכרת.... שפחת לי הודעת SMS כתובה שהסתיימה במילים:
"אני כותב לך כרגע בדמעות וחושב עליך כל רגע".
חשבתי לעצמי, איך יכול להיות שאתה חושב עלי בכל רגע, ואילו
אני מחלקת את מחשבותי בינך ובין אחייק.

עכשיו תדע לך בני היקר, שאני חושבת עליך כל רגע ורגע וכותבת
אלך בדמעות מתגעגעת... ומתגעגעת לחיבוקים שלך, לחיובים
שלך,

לשמחה שהייתה נסוכה על בניך ואיננה עוד,
אני מבינה עכשיו היטה את המסך שפחת לי אז.. שנכתב אלי
בדמעות.

ואני לזכרת את שיחת הטלפון שלך שהתעקשת לדבר איתי ואמרת
לי נחוצות, "אני רוצה לדבר איתך עכשיו!" והוספת ואמרת: "עם
לא עכשיו, יתכן ולא תדבר איתי אף פעם בנושא",
נצתקה נשימתי ...

ובהיחה הלו סיכמת בעצמך, "...שאתה אוהב אותי ושלכותי האצת
ונהיית מה שאתה היוס", הכיתי חרישית ושתקתי, לא היה אבול
לשמחתי, אך לא ידעתי שלה מסך נוסף מסך מצא בחייך שלך.

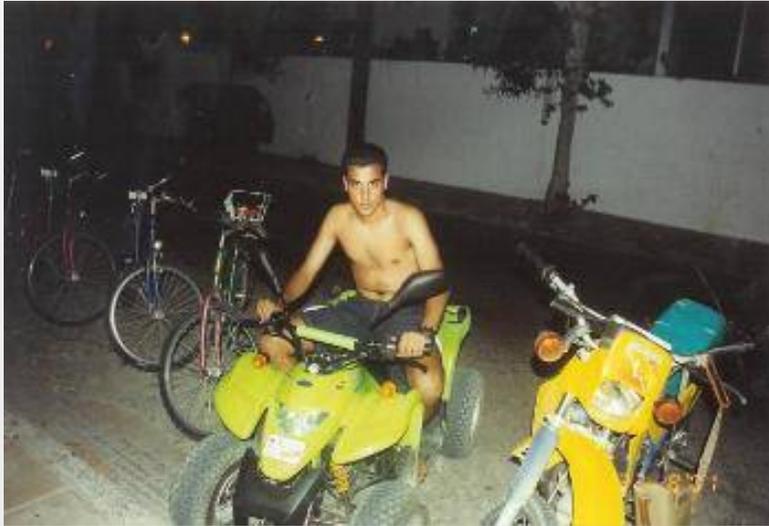
היית אזהב הכריות ואהוב על הכריות, ומימשת הלכה למעשה
את הפתח: "ואהבת לרעך כמוך" שאנו מצווים בתורתנו
הקדושה.

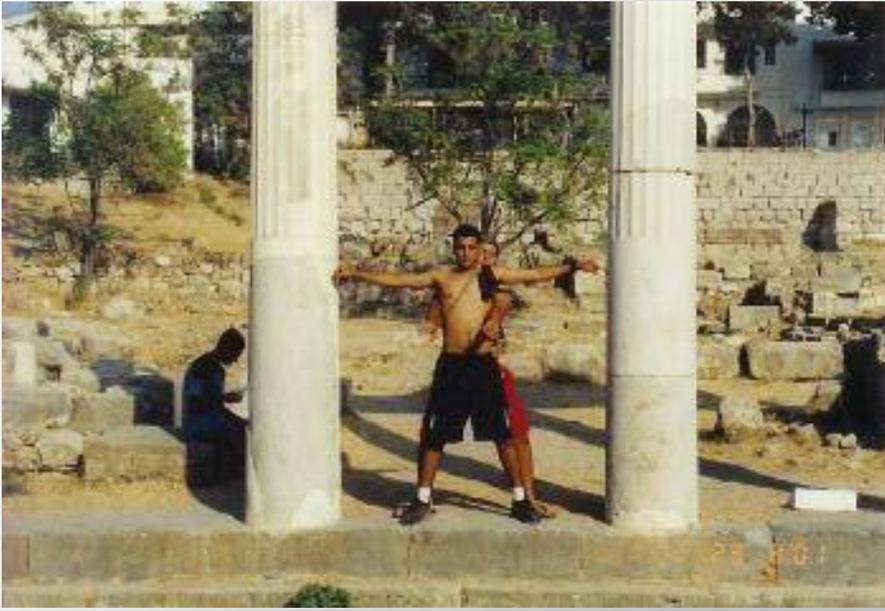
מידת הרחמים שהיא אחת ממידותיו של הקב"ה, הייתה טובה
לרעך באופייך, אותה מידת הרחמים בה נוחת, כאשר ליווית
תוך סיכון עצמך את ערבייה אשר ביקשה להכין אוכל לילדיה
היא שהכריעה את הכף.

אהבת ומתעצצת אמא דרורה

תמונות של רותם..

משפחתו חקקה על מצבתו את הפסוק משיר השירים:

"מראהו כלבנון בחור כארזים / תכו ממתקים
ופלו מחמדים"

מגישות :

ענבר אספני
זוהר ברטי
אוריה הראל
אביגיל צעירי
טיגיסט אליאס

יזכור